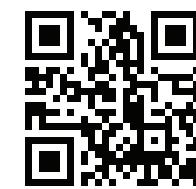

प्रभाव दैनिक

National Daily

ई-पेपरका लागि

वर्ष १ अंक ३४२ काठमाडौं

बुधवार, २९ चैत २०७९

Prabhab National Daily

Wednesday, 12 April 2023

www.prabhbonline.com

पृष्ठ ८

मूल्य रु. ५।

मूल्यवृद्धि सीमाबाहिर

सोधनान्तर स्थिति र विदेशी विनिमय सञ्चयितमा सुधार

प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- चालु आर्थिक वर्ष २०७९/८० को आठ महिनासम्म मूल्यवृद्धि लाईन भएको छ। गत कागुन मसान्तसम्ममा अर्थतन्त्रका केही सूचकहरू सकारात्मक बने पनि महेगाले सीमा नाघेको देखिन्छ।

नेपाल राष्ट्र बैंकले मंगलवार सांवजनिक गरेको देशको वर्तमान आर्थिक तथा वित्तीय स्थिति प्रतिवेदनअनुसार वार्षिक विन्दुगत आधारमा उपभोक्ता बढिएको छ (मूल्यवृद्धि) ७.४४ प्रतिशत पुगेको छ। जुन सरकारले राखेको वाच्चत सीमाको लक्ष्यमा बढी हो। चालु आवामा मूल्यवृद्धि सात प्रतिशतभन्ना न्यून विन्दुमा राख्न सरकारको लक्ष्य छ।

● मूल्यवृद्धि ७.४४ प्रतिशत कायम

● शोधनान्तर स्थिति १९८ अर्ब ११ करोडले बचतमा

● विदेशी मुद्रा सञ्चयितमा सुधार

● रेमिट्यान्स २५.३ प्रतिशतले वृद्धि

● व्यापार घाटा १७.९ प्रतिशतले घट्यो

राष्ट्र बैंकका अनुसार कागुन मसान्तसम्ममा विप्रेण्य आप्रवाह (रेमिट्यान्स) २५.३ प्रतिशत र अमेरिकी डलरमा १९.८ प्रतिशतले बढेको छ। यसी अवधिमा शोधनान्तर स्थिति एक खर्च ४८ अर्ब ११ करोड रूपैयाँले बचतमा रहेको छ। चालु आर्थिक वर्षको आठ महिनामा कूल विदेशी विनिमय सञ्चिति १४ खर्च एक अर्ब २१ करोड रूपैयाँ बराबर रहेको छ।

आलेको विदेशी विनिमय सञ्चिति १४.४ महिनाको वस्तु १७.६ प्रतिशत र (बाँकी पृष्ठ ३ मा)

तथा सेवा धान्न सक्ने राष्ट्र बैंकले जनाएको छ। आठ महिना अवधिमा संघीय सरकारको खर्च सात खर्च ७९ अर्ब २२ करोड रूपैयाँ र राजस्व परिचालन पाँच खर्च ८२ अर्ब ७७ करोड रूपैयाँ बराबर रहेको छ। कागुन मसान्तसम्ममा विस्तृत मुद्राप्रदाय पाँच दशमलव तीन प्रतिशतले बढेको छ।

वार्षिक विन्दुगत आधारमा यस्तो मुद्राप्रदाय १.१ प्रतिशतले बढेको हो। यो अवधिमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाको निक्षेप संकलन ५.५ प्रतिशतले बढेको र निजी क्षेत्रमा प्रवाहित कर्जा ४३.६ प्रतिशतले बढेको राष्ट्र बैंकको तथ्याकाट देखिन्छ।

वार्षिक विन्दुगत आधारमा निक्षेपको बढिदर १०.५ प्रतिशत र निजी क्षेत्रमा प्रवाहित कर्जाको वृद्धिदर ३.१ प्रतिशतले बढेको विन्दुगत आधारमा विनाशकाट सीमाको लक्ष्यमा बढी हो। चालु आवामा मूल्यवृद्धि सात प्रतिशतभन्ना न्यून विन्दुमा राख्न सरकारको लक्ष्य छ।

● २८ प्रतिशतले घट्यो निर्यात

चालु आर्थिक वर्षको आठ महिनामा एक खर्च चार अर्ब ८० करोड रूपैयाँ बराबरको स्वदेशी वस्तुको निर्यात भएको छ। जुन गत आर्थिक वर्षको निर्यातमा तुलनामा २९.१ प्रतिशतले निर्यातमा कमी हो। अधिलो वर्ष निर्यात ८२.९ प्रतिशतले बढेको थिए।

राष्ट्र बैंकका अनुसार समीक्षा अवधिमा भारतीय रूपैयाँ ८९.५ प्रतिशत र चीनतरफ १९.९ प्रतिशतले निर्यातमा कमी आएको छ। अन्य मुलुकातको निर्यात छ प्रतिशतले वृद्धि भएको राष्ट्र बैंकको प्रतिशतले उल्लेख छ।

वस्तुगत आधारमा जिंक सिट, अलैची, पार्टिकल बोई, ऊनी गलैचा, चियालागायतका वस्तुको निर्यात बढावा सोयाविन तेल, पाम तेल, पिना, लतापडा, सुन चाँदीका सामान तथा गराहनामा लगायतका वस्तुमा निर्यात घटेको छ।

समीक्षा अवधिमा विनाशकी विवेशी वस्तुको आयातमासमेत कमी आएको छ। गत आवामो तुलनामा आयात १९.१ प्रतिशतले घटेर १० खर्च ५८ अर्ब ३९ करोड रूपैयाँमा सीमित भएको छ।

साही अवधिमा भारतमा सीमित भएको छ।

● वडा सदस्यदेखि राष्ट्रपतिसम्म गरी ३६ हजार ६२१ जना निर्वाचित ● १० वैशाखमा थप तीन जना सांसद चुनिन्दै

यसै वर्ष प्राप्त चुनावी परिणामले जनताले विकल्प खोजेका छन्। देउवा, ओली, दाहाललगायतबाट देश उम्भो लाईन भन्ने जनताले बुझेको अर्थमा लिन सकियो।

● प्रा. डा. लोकराज बराल राजनीतिशास्त्री

सबै तहका निर्वाचन हुनुलाई २०७९ सालको ठूलो राजनीतिक उपलब्धि मान्न राख्ने सकिन्छ। राज्यका संस्थाहरूको समयमै चुनाव हुनुपर्छ, र भयो। अर्कातिर चुनावले संविधान निर्यातमा भयो।

● तुलानारायण साह राजनीतिक विश्लेषक

गत मंसिर ४ मा सम्पन्न प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेशसभा निर्वाचनमा मतदाताका लागि सहभागी मतदाता।

फाइल तस्विर: रासस

जैती झोङ्जन

काठमाडौं- चुनावी महासंग्राम चलेको यस वर्ष वडा सदस्यदेखि राष्ट्रपतिसम्म गरी ३६ हजार ६२ जना जनताले निर्वाचित चुनाव गरेको छ। अर्भै आगामी १० वैशाखमा उपनिवाचनमार्फत थप तीन जना चुनिन्दै छन्। त्यसै हुनु निर्वाचित भएका जनप्रतिनिधिको संख्या बढेर २६ हजार ६४ जना पुगेको।

निर्वाचन आयागका अनुसार ३६ हजार ४६ जनालाई जनताले मतदाताको हैसियतले मत दिए निर्वाचित गरेको हुनेमा बडा सदस्य, वडा अध्यक्ष, गाउँपालिका अध्यक्ष/उपाध्यक्ष तथा नगरपालिका, उपराजनगरपालिका र महानगरपालिकाका प्रमुख र उपप्रमुख छन्। यसैर्यो प्रदेशसभा सदस्य र प्रतिनिधिसभा सदस्यहरू चुनिए। १५ कागुन र ३ चैतमा क्रमशः चुनाव सदस्यमम्बाट चुनिए।

राजनीतिक विश्लेषक तुलानारायण साह समयमै जनताले मतदाताको हैसियतले मत दिए निर्वाचित गरेको छ। जनताको घरघरमा पुगेको छ। तर, कांगेसबाहेक जनताले मतदाताको विनाव लडेको छ। उनी भन्नु, 'सबै तहका निर्वाचन हुनुलाई २०७९ सालको ठूलो राख्ने राजनीतिक मान्न सकिन्छ।'

जनताको अभियंत प्रकर बढेर चुनाव गर्नुलाई लोकात्माविक प्रणालीअन्तर्गतको सुन्दर अभ्यास मान्ने चुनावमार्फत सीधावानको कायांन्यन हुनुलाई २०७९ सालको ठूलो राख्ने राजनीतिक मान्न सकिन्छ।

जनताको अभियंत प्रकर बढेर चुनाव गर्नुलाई लोकात्माविक प्रणालीअन्तर्गतको सुन्दर अभ्यास मान्ने चुनावमार्फत सीधावानको कायांन्यन हुनुलाई २०७९ सालको ठूलो राख्ने राजनीतिक मान्न सकिन्छ।

प्रतिवेदनअनुसार गत वर्षको सोही अवधिको तुलनामा रेमिट्यान्स २५.३ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

चालु आवामो अनुसार विनावी अवधिमा रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए। यसैर्यो रेमिट्यान्स १९.१ प्रतिशतले बढेको थिए।

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

प्रभाव दैनिक

National Daily

सम्पादकीय

शिक्षामा मनोमानी अन्त्य गरियोस्

समृद्ध मुलुकहरूमा शिक्षा र स्वास्थ्य निःशुल्क गरिएको हुन्छ । यी दुई क्षेत्र मानव समुदायका लागि अति आवश्यक र महत्त्वपूर्ण क्षेत्र हुन् । त्यसैले नेपालको संविधानले शिक्षा र स्वास्थ्यलाई मौलिक हक्कको रूपमा स्थापित गरेको छ । तर, यी दुवै क्षेत्रमा चरम बेथिति रहेको छ ।

मुलुकमा राज्य र निजी क्षेत्र दुवैले शैक्षिक संस्थाहरू सञ्चालन गरिरहेको अवस्था छ । सरकारले शिक्षा क्षेत्र सुधारका लागि बर्सेनि ठूलो रकम खर्च गर्ने गरेको छ । तर, शिक्षामा जति लगानी गर्नुपर्ने हो त्यति गर्न सकिरहेको छैन । जसकारण सार्वजनिक विद्यालयहरूको शैक्षिक गुणस्तर निजी क्षेत्रको तुलनामा कमजोर रहेको पाइन्छ । त्यसैले अधिकांश अभिभावक सकेसम्म राम्रा निजी विद्यालयमा आफ्ना बालबच्चा पढाउन चाहन्छन् । तर, सबैका लागि त्यो सहजता छैन । कारण, निजी विद्यालयहरूको शुल्क छोडनसक्नु छ । निम्न आर्थिक अवस्था भएकाले त्यस्ता संस्थामा छोराछोरी पढाउने सपना सपनामै सीमित हुने गरेको छ ।

शैक्षिक संस्था (विद्यालय) सञ्चालन गर्नु सेवामूलक व्यवसाय हो । सेवाभावले बढी केन्द्रित हुनुपर्ने यस्ता संस्थाहरु व्यावसायिक बन्दा शिक्षा महँगो बनेको छ । निजी विद्यालयहरुको मनोमानी चलेको छ । त्यसलाई नियन्त्रण गर्न सरकारले सकिरहेको छैन । अब नयाँ शैक्षिक सत्र सुरु हुँदै छ । यही मौकामा विद्यालयहरुले जथाभावी शुल्क बढाउने गरेको पाइन्छ । यसैलाई मध्यनजर राखी शिक्षा मन्त्रालयले निजी विद्यालयलाई आफूखुसी शुल्क नबढाउन निर्देशन दिएको छ । मन्त्रालयका सहसचिव एवं प्रवक्ता दीपक शर्माले मंगलबार एक प्रेस विज्ञप्ति जारी गर्दै शैक्षिक सत्र २०८० का लागि विद्यार्थी भर्ना गर्दा केही निजी लगानीका विद्यालयले आफूखुसी शुल्क उठाएको भन्ने विषयमा मन्त्रालयको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको जनाएको छ ।

स्थानीय तहले स्वीकृति गरिदिएको सीमाभित्र रहेर मात्र शुल्क लिन पाउने व्यवस्था रहेको मन्त्रालयले स्मरण गराएको छ । विज्ञप्तिमा भनिएको छ, ‘कुनै पनि विद्यालयले स्वीकृत भएको शुल्कको विषयमा पारदर्शी ढंगले सबै अभिभावकलाई जानकारी गराउनुपर्छ । अभिभावकले तोकिएको शुल्कको स्वीकृतिको विषयमा प्रश्न गर्न पाउँछन्।’ त्यो विषयमा विद्यालय रहेको स्थानीय तहमा गुनासो गर्न पाउने व्यवस्था रहेको भन्दै मन्त्रालयले केही गुनासो भएमा स्थानीय तहमा जानकारी गराउन मन्त्रालयले निर्देशन दिएको छ । कानुन सबैले मान्नुपर्छ । त्यसैले निजी विद्यालयहरू पनि कानुनी दायरामा रहनु अनिवार्य हुन्छ । शिक्षालाई व्यापार मात्र ठान्ने प्रवृत्तिको अन्त्य गर्नुको विकल्प छैन ।

► बेनीबहादुर कार्की

सहकार्यमा तै चल्दछ सहकारी

ने पालको संविधानको प्रस्तावनामै
तीनखम्बे अर्थनीतिलाई अंगीकार
गरिएको छ । यसैअनुरूप सहकारी
ऐन २०७४ र नियमावली २०७५ मा पनि
व्यवस्था गरिएको छ । हाम्रो मुलुकको
अर्थव्यवस्था सरकारी, सहकारी र निजी
मिलेर संयुक्तरूपमा सञ्चालन गर्नु नै
तीनखम्बे अर्थनीति हो । अहिले मुलुकमा
देखिएका आर्थिक समस्या संविधान र
कानूनमा भएका व्यवस्थालाई समन्वय
गरेर समयमै कार्याच्चयन गर्न नसकेकाले
नै सिर्जित भएका हुन् । यसै साता
काठमाडौंमा सम्पन्न सहकारीको तेस्रो
महासम्मेलनबाट जारी ११ बुँदै घोषणापत्र
पनि यी तीनवटै अंग मिलेर संयुक्तरूपमा
काम गर्ने प्रतिवद्वता व्यक्त गरेकाले सहब
क्षेत्रमा अहिले देखिएका समस्या तत्काल
समाधान हुने विश्वास गरिएको छ ।

सहकारी क्षेत्रले नेपालको
उत्पादकत्व, रोजगारी र नेतृत्व
विकासमासमेत महत्वपूर्ण योगदान
गरिरहेकाले यस क्षेत्रलाई द्रुततर देश
विकास गर्न सबै मिलेर अझै माथि
उकास्न जरूरी छ । सहकारी क्षेत्रले
नेपालमा कृषि, पशुपालन, जडीबुर्टि
पर्यटन, स्वास्थ्य, बचत ऋण
सामाजिक क्षेत्रमासमेत महत्वपूर्ण
योगदान गरिरहेको भए पनि कैर्है
सहकारीका सञ्चालकहरूको गलत
कामले यो क्षेत्र पनि बदनाम
भएको छ । यसअघि भएका कर्म
कमजोरीलाई भने तत्काल सच्याउन
जरूरी छ

नेपालभरकै पहुँच हो । सरकार र निजी क्षेत्र पुग्न नसकेको ठाउँमा पनि सहकारी आफ्ना सदस्यहरूमार्फत आर्थिक कारोबार गरेर पुगेको छ । त्यसैले घरघरमा सहकारी भनिएको हो । यस वर्षको ६६औं सहकारी दिवसको नारा 'दिग्गो विकासका लागि सुशासन र स्वनियमनमा सहकारी' भन्ने रहेको छ । यही नारालाई सफल बनाउन भिजन २०३०' समेतका साथ सम्मेलन सम्पन्न भएको छ ।

सयर सदस्यहरूका सहकायमा छारएर
रहेको सानो-सानो पुँजीलाई एकीकृत
गरेर उनै सेयर सदस्यको निर्णयबाट
उनीहरूकै जीवनस्तर उकास्न गरिने
सहकायलाई सहकारी भनिन्छ । करिब ७४
लाख सेयर सदस्य देशका कुनाकुनामा
छारिएर स्वनियमका आधारमा निरन्तर
काम गरिरहेका छन् । यसले मुलुकको
उत्पादकत्वमा र रोजगारीको क्षेत्रमा
महत्वपूर्ण योगदान गरिरहेको छ । नेपालव
सहकारी क्षेत्रले ४७८ अर्ब रुपैयाँ चतुर,
४२७ अर्ब रुपैयाँ ऋण लगानी र ९४ २२
अर्ब रुपैयाँ सेयर रकमबाट मुलुकमा
आर्थिक कारोबार गरेर मुलुकलाई योगदान

आमनागरिक विश्वासमा परेर
सार्वजनिक र निजी प्लेटको
सवारीसाथै चढूँछन् । गाडी कतिखेर
दर्घटना हुन्छ त्यो कसैलाई थाहा हुदैन ।
जतिवेला पनि सवारीसाथै दर्घटनामा
पर्न सक्छ । कतिपय चालक दुर्घटना हुने
थाहा पाएपछि आफू हाफ्कालेर वाँच्छन्
तर अरुको त्यही मृत्यु हुन्छ । गाडीमार्फ
धेरै यात्रु चेढोका छन् । चालक अनुभवी,
पुरानो, आँटिलो छ भने उसले जस्तोसुकै
दुर्घटना हुनबाट जोगाउन सक्छ ।
गाडीको स्टर्टिरिङ र ब्रेक फेल भए पनि
त्यस्ता चालकले यात्र बचाउँछ ।

यस ढोकाबाट
आउनेले यमराजलाई ज्यादै
कठोर र भयझुकर रूपको
देख्छ। वास्तवमा यमराज
ज्यादै नै सौम्य आकृति भएका र
शालीन व्यक्तित्वाका धनी छन्।

धर्मराज ईश्वरकै एउटा
स्वरूप हुन्, तर भगवत्
धर्मलाई बुझ्ने १२ जना
महात्माका प्रमुख रूपमा
उनलाई मानिएको छ। उनी
भगवान्का ठूला भक्त र
ईश्वरको रहस्यलाई बुझ्ने
एक उच्चस्तरका ज्ञानी पूरुष
हुन्। उनले आफ्नो कार्य
सम्पादनको सिलसिलामा
खटाइने आफ्ना अनगिन्ती
दूत र तिनका सहायकहरूलाई
भगवत् धर्मको रहस्य बताउने
गरेका छन् र कस्तो जीवलाई
कुन बाटोबाट ल्याउने
गर्नुपर्दछ, कोसंग कस्तो
वार्ता गर्नुपर्दछ, भन्नेबारे

बेलाबखतमा सम्भाइरहने पनि
गर्दथे। आफू पनि मन, वचन
र कर्मले भगवान्को भक्त
थिए अनि आफ्ना काममा
सहयोगी दूतहरूलाई पनि
यस्तै किसिमका शिक्षाहरू
दिने गर्दथे। धर्मराजले दूतलाई
सम्भाउदै भनेका थिए-

‘हे दूत हो ! जुन
मनुष्यको जित्रोले
भगवान्को पवित्र गुण, लीला
र नामहरू बोल्दैन, अनि
मनले भगवान्को पाउनको
स्मरणसम्म पनि गर्दैन’ जसको
मस्तक भगवान् र उनका
भक्तहरूलाई देख्ता एकछिन
पनि नुहुदैन, भगवान्को
सत्यस्वरूपबाट आफू टाढा
रहने गर्दछन्। त्यस्तालाई
तिमीहरूले भयझुकर नरकको
बाटो (दक्षिणपञ्च) बाट
यमराजको सामनुन उपस्थित
गराने गर्न ।’ क्रमशः

मनन्योग्य

विदर नीति

यस ढोकावाट
आउनेले यमराजलाई ज्यादै
कठोर र भयझकर रूपको
देखछ । वास्तवमा यमराज
ज्यादै नै सौम्य आकृति भएका र
शालीन व्यक्तिक्तिका धनी छन् ।

धर्मराज ईश्वरकै एउटा
स्वरूप हुन्, तर भगवत्
धर्मलाई बुझ्ने १२ जना
महात्माका प्रमुख रूपमा
उनलाई मानिएको छ । उनी
भगवान्का ठूला भक्त र
ईश्वरको रहस्यलाई बुझ्ने
एक उच्चस्तरका ज्ञानी पुरुष
हुन् । उनले आफ्नो कार्य
सम्पादनको सिलिसिलामा
खटाइने आफ्ना अनगिन्ती
दूत र तिनका सहायकहरूलाई
भगवत् धर्मको रहस्य बताउने
गरेका छन् र कस्तो जीवलाई
कुनै बाटोबाट ल्याउने
गर्नुपर्दछ, कोसंग कस्तो
वार्ता गर्नपर्दछ भन्नेवारे

बेलाबखतमा सम्भाइरहने पनि
गर्दथे । आफू पनि मन, वचन
र कर्मले भगवान्को भक्त
थिए अनि आफ्ना काममा
सहयोगी दूतहरूलाई पनि
यस्तै किसिमका शिक्षाहरू
दिने गर्दथे । धर्मराजले दूतलाई
सम्भाउदै भनेका थिए-

‘हे दूत हो ! जुन
मनुष्यको जिबोले
भगवान्को पवित्र गुण, लीला
र नामहरू बोल्दैन, अनि
मनले भगवान्को पाउनको
स्मरणसम्म पनि गर्दैन’ जसको
मस्तक भगवान् र उनका
भक्तहरूलाई देख्ना एकछिन
पनि नुहूदैन, भगवान्को
सत्यस्वरूपबाट आफू टाढा
रहने गर्दछन् । त्यस्तालाई
तिमीहरूले भयझकर नरकको
बाटो (दक्षिणपञ्च) बाट
यमराजको सामुन्ने उपस्थित
गराने गर्नु ।’ क्रमशः

पत्र-मञ्जुषा

सुरक्षित चालक बन्लान् त दाहाल

चालकको हो । गाडीको लोडको नधानेको, ब्रेक नचलेको, इज्जिन विश्रिएको भने चालकसंग दुइटै उपाय हुन्छ- कि आफू मरेर अरुलाई बचाउने, कि अरुलाई मारेर आफू बच्ने ।

चालकले गाडीको पार्टपूर्जाले काम नगरेको पहिल्यै थाहा पाउँछन् । कति चालक पत्तो पाउनेवितकै अगाडिको ढोकावाट हाम्फालेर आफूनो ज्यान जोगाउँछन् । कतिपयले रुखमा लगेर ठोकाक्षिदिन्छन् अनि यात्रु बचाउँछन् । वरु चालकको ज्यान नै किन नजाओस् । सवारीको लाइसेन्स लिनका लागि लिखित, मौखिक र ट्रायल परीक्षा पास गर्नुपर्छ । गाडी, बाटो, ऐनकानुन र ट्राफिकको विषयमा ज्ञान हुनेलाई लाइसेन्स दिन्छ । उसको कारणले कसैको ज्यान जानुहुदैन भनेर सरकारले त पहिल्यै जाँचपटाल गर्दै ।

त्यतिकै हातहातमा बाँड्ने चीज त होइन, लाइसेन्स । सहचालक हैँदै चालकको लाइसेन्स लिनेहुन्न छन् । त्यही गाडीमा वर्षै भएर उनीहरूले लाइसेन्स हुन्छन् । यसरी लाइसेन्स सवारीको विषयमा धैरै जाकुन पार्टपूर्जा कहाँ लाग्छ ? दुर्घटना हुनबाट कसरी जे उनीहरूलाई राम्री थाहा हुन् कारणबस बाटोमा गाडी विउनीहरू आफै बनाएर चल क्षमताका हुन्छन् । मिस्री र नपर्ने बाध्यता तिनलाई छैन भन्सुन र पैसाको लाइसेन्स लिनेहरूलाई ट्राफिक, कानुन, ट्राफिक केही पनि थाहा हुदैन । एउ विश्रियो भने पनि त्यस्त हेरेको हेच्यै हुन्छन् । गाडीको केही जानकारी नभएकालाई दिएपछि त्यस्तो हुनु त हो । केही नजान्नेको हातमा

यहाँ धेरै सहचालक लिएका लिनेलाई न हन्छ । गाडीलाई गाउने ? छ । केही गियो भने उन सक्ने जोरे हिँडु ।

आडमा बाटो, नियमवारि टा स्टेरिड चालक विषयमा लाइसेन्स वाभावकै लाइसेन्स थमाइदिंदा सवारी दुर्घटना बढे छ । गाडी चलाउन नजान्दा कि आफै मर्छ कि अरुलाई मार्छ । गाआकै दुर्घटना हुने होइन । चालकलापरवाही र गाडीको कण्डरु दुर्घटनाका कारण हन् ।

यो त भयो गाडी हाँक्नेका कुराहिले मुलुक हाँक्ने साँचो माओवार केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल हातमा छ । गाडी चालकले हाँकेज मुलुक हाँवै गरेका दाहालले क सुरक्षितसंग हाँक्नालाई भन्ने आमचासो विषय बनेको छ । १० वर्ष जनयुद्ध नेतृत्व गरेर आएका उनले मुलुकलाई समृद्धितप अगाडि बढाउँदै या समस्या निम्त्याउने काम गराउने हर्न बाँकी नै छ । उनको सागलीले देशलाई ठूलो क्षति हुनसक्नी तीन करोड जनताका अभिभावक उनी । मुलुकको अर्थतन्त्र समस्याग्र छ । अब त्यसलाई जोगाउने जिम्मा

उनको भयो । उनले सकेनन् भने सारा
मुलुकले दुःख पाउँछ । विदेशी हस्तक्षेप
बढौछ । त्यसैले उनले फूकीफूकी कदम
चाल्च जरुरी छ । दाहाल सुरक्षित हाँझे
चालक बन्तान् कि नवन्तान्, प्रतीक्षाको
सिरपा तरेस्तै छ ।

- अनसा थापा, भक्तपुर

जानकारी

अब यस दैनिकले हरेक दिन
पत्र-मञ्जुषा स्तम्भ सुरु गरेकाले
पाठक वर्गहरूले आफूले चाहेको
विषय वस्तु, सरकारी निकायको
काम कारबाही वा पत्रिकामा
सम्प्रेषण भएको समाचारका
बारेमा पत्र लेख्नु भएमा त्यसलाई
जस्ताको त्यस्तै प्रकाशन हुने
जानकारी गराइन्छ । सं.
prabhabdailynews@gmail.com
facebook.com/prabhbab online

